

"Beeldschermen zijn de grijze heren van de kindertijd."

Paula Bleckmann is Professor voor mediapedagogie aan de Alanushogeschool in Alfter. Ze doet onderzoek naar de preventie van mediaverslaving en digitaal onderwijsbeleid en is lid van de Vereniging van Duitse Wetenschappers. Hoe ouders hun kinderen beschermen tegen de risico's van Smartphone & Co.

Interview door Susanne Klein

SZ: Mevrouw Bleckmann, uw onlangs verschenen boek "Heute mal bildschirmfrei" legt ouders op meer dan 300 pagina's uit hoe ze de zintuiglijke overbelasting van hun kinderen via digitale media kunnen beteugelen. Kunnen ouders het niet meer aan?

Paula Bleckmann: In ieder geval zijn veel ouders onrustig. Enerzijds willen ze hun kinderen beschermen tegen de risico's van smartphones en computerspelletjes, anderzijds willen ze de mogelijkheden van de digitale wereld niet bederven. En velen willen gewoon weten hoe het mogelijk is om zonder ruzie het scherm vrij te maken. Dat is een obstakel.

Wat zijn deze obstakels?

Zelfs basisschoolleerlingen zeuren: "Maar iedereen heeft een smartphone!" Sommigen waarschuwen voor een sociaal isolement van het kind. Zo zijn er ook opvoeders die beweren dat tablets al nodig zijn in de kleuterschool om vroege mediageletterdheid te bevorderen. Slimme, kritische ouders willen deze beide hindernissen overwinnen. Je hebt het gevoel dat er sowieso al veel schermverbruik is, maar te weinig relaxte familietijd zonder scherm.

Wat is er zo gevaarlijk aan schermen?

Veel, laat ik u een voorbeeld geven: tijd. Schermmedia zijn zoets als de grijze heren van de kindertijd van vandaag. De grijze heren van Momo zeggen dat ik uw leven geef, ik kan het beter doen dan u. Dat is een leugen, maar het is verleidelijk. Het scherm zegt tegen de jongen: "Hé, dit is fascinerend, kijk hoe cool, veel cooler dan wat je anders zou doen. Schermen oefenen een magisch magnetisme uit op kinderen. En uiteindelijk hebben ze niet genoeg tijd om vrienden te ontmoeten, rustig te eten, naar buiten te rennen en genoeg te slapen – voldoende slapen en een ritmische dag met spelbeweging zijn echter dingen die het leren en de ontwikkeling van de hersenen bevorderen.

Wat kunnen ouders eraan doen?

Ten eerste kunnen ze duidelijke regels formuleren, zoals: Bij ons alleen op zaterdag. Het is als een ijsjesregel, we eten alleen ijs op zondag. Is het geen zondag dan is er geen grote discussie. Het maakt ook verschil of een scherm open is in de woonkamer of in de kast of op de studeerkamer. Vooral bij kleine kinderen geldt: hoe minder prikkels er zijn, hoe minder mensen ruziën en er gezeurd en gebedeld wordt.

Hoe zit het met oudere kinderen?

Er zijn conflicten. Het is normaal, het is een goede zaak en het is de moeite waard om er doorheen te komen.

Kunnen ouders ook invloed uitoefenen op school?

Mijn medeauteur en ik hebben hier een hoofdstuk als toneelstuk over geschreven: Het hoofd van een basisschool wil tablets kopen uit een donatie voor de kinderen. Twee moeders en twee vaders vonden echter een initiatief voor duurzame media-educatie, lezen studies, verzamelen argumenten. Ze praten met de schooldirecteur, stuiten op veel halve kennis bij hem en organiseren een paneldiscussie met experts. In het toneelstuk zie je hoe betrokken ouders zeer concrete mogelijkheden voor actie- en informatiemateriaal vinden, dat ook wetenschappelijk duurzaam is.

Wat bereiken de ouders in je spel?

Een mediapedagogische ouderavond maakt ook deel uit van de training die de docenten verzorgen voor verdere educatie op het gebied van **mediaverslaving en mediacompetentie**. Het college stelt vervolgens een concept op: De eerste en tweede klas blijven volledig digitaal vrij; de basis van de informatica wordt onderwezen in een leereenheid die geen computer nodig heeft. De derde klas maakt gebruik van een mobiele opnamestudio van het mediacentrum in het district voor een tweeweeks radiospelproject. In de vierde graad volgt een krantenproject met geleende tablets.

En waar gaat het donatiegeld naartoe?

De steungroep stopt dit in een **bewegingscursus** op het schoolplein en in **boeken**.